

Publicerad 2009-09-28 07:49 av ULJO

Minnenas hus

Hela huset är tomt nu
denna stjärnklara natt
jag stirrar på väggarna
där förut tavlorna satt

På altanen är det ödsligt
bara hammocken står kvar
det ekar när jag ropar
till tankar ljudet mig tar

Jag drömmer mig bort
till dagar som svunnit
när fröjden var stor
och vi kärleken vunnit

När eldslågan brann
och kärleken var stark
när bandet var knutet
på trygghetens mark

Vi levde för kärlek
i drömmarnas hus
vi trodde vår lycka
var evig och ljus

Men molnen blir gråa
när helst man ej vill
om kärleken falnar
kan ödet slå till

Nu låser jag dörren
en allra sista gång
jag går nerför gatan
med sorg i min sång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten